

[Bomholt.]

§ 24 omhandler Offentlighedens Adgang til de Staten, Kommuner, Kirker, Præstembeder og offentlige Stiftelser tilhørende Skove. Ifølge Ændringsforslag Nr. 26 bliver der ogsaa Adgang til de Plantager, der tilhører de samme Myndigheder og Institutioner. Umiddelbart inden Mødet blev jeg gjort opmærksom paa, at man i Landbrugsministeriet almindeligvis opfatter Plantager som værende en Del af Skovene, saaledes at en Definition, saadan som vi her har givet, skulde være unødvendig. Men det kan vi jo se paa inden tredie Behandling.

Ændringsforslag Nr. 27 tager Hensyn til et Ønske, der er fremsat fra Universitetet — jeg henviser til Underbilag til Bilag 7 i Betænkningen —, af Bestyrelsen for Botanisk Forening — Bilag 3 — og flere Organisationer for Naturstudium. Naar denne Ændring gennemføres, er der i hvert Fald ikke Tvivl om, at Naturforskeren og Læreren i Spidsen for Klassen har Adgang til Skovene. Der er over for Udvalget fremsat adskillige skeptiske Betragtninger med Hensyn til Forstaaelsen af Paragraffens sidste Stykke og den Praktisering, som kan ventes. Der er nemlig visse Folk, der har Tendens til at betragte Publikum som uvedkommende. For at ingen skal misforstaa, hvad Meningen med Bestemmelsen i § 24 er, er der i Betænkningen fremsat en Udtalelse paa hele Udvalgets Vegne gaaende ud paa, at Udrykket „Færdsel til Fods“ er en Minimumsbestemmelse, og at den Bær- og Nøddeplukning, der sigtes til, er den, der har erhvervsmæssig Karakter. Paa den ene Side skal der være Orden i Skovene, hvor Publikum færdes — og det gælder vel ikke mindst de sjællandske Skove i Nærheden af de store Bysamfund —, paa den anden Side er der ingen Grund til at foretage Indskrænkninger i Offentlighedens hidtidige Rettigheder.

De mest omdebatterede Bestemmelser findes i § 25. Strandfredningskommissionen og derefter Ministeren har foreslaaet, at der gennemføres Byggeforbud langs alle Strande inden for en Afstand af 100 Meter fra Havet. For at opnaa Enighed i Udvalget har det været nødvendigt at ændre denne Bestemmelse til en Maksimumsbestemmelse: indtil 100 m. — I Henhold til Ændringsforslag Nr. 29 skal Byggelinien fastlægges af Strandfredningskommissionen. Det er klart for alle, at Strandfredningskommissionen ikke kan besøge alle Danmarks 150 Øer og ikke heller, hvor det drejer sig om større sammenhængende Kyststrækninger, kan faa Tid at afmærke Linjen i Marken. Alene en

Fodtur Fyn rundt vil blive uoverkommelig. Det er derimod muligt for den, at orientere sig i store Træk, at tilegne sig et Overblik. F. Eks. nogle faa Dages Rejse paa Fyn er tilstrækkelig til at give et saadant Overblik. Der afgives da en Kendelse, der indføres i hver enkelt Ejendoms Papirer, saa at ingen Misforstaaelse med Hensyn til Byggelinien fremtidig er mulig. Der er for mig ingen Tvivl om, at Maksimumsbestemmelsen ogsaa bliver den generelle. Det vil af mange Grunde utvivlsomt vise sig at være nødvendigt. Der vil meget hurtigt med Maksimalbestemmelsen som Udgangspunkt danne sig en haandterlig Praksis.

I øvrigt skal jeg afholde mig fra polemiske Bemærkninger. Jeg gør opmærksom paa det Udkast til Anordning, der findes aftrykt som Underbilag til Bilag 14. I denne Anordnings § 4, der nøje svarer til § 6 i Strandfredningskommissionens Forslag, bestemmes det, at der i visse Tilfælde kan ydes Dispensation, nemlig, naar Ejendommen er erhvervet inden 15. December 1936, og naar Byggeforbudet gør det umuligt for Ejeren at bebygge Ejendommen paa hensigtsmæssig Maade. Denne sidste Bestemmelse tager Hensyn til de Grunde, der ikke er saa dybe, regnet fra dagligt Højvande, at de naar frem til Byggelinien. Sammenholdes Dispensationsbestemmelsen med den nu foreslaaede Maksimalbestemmelse for Byggelinien, maa der kunne gennemføres en Ordning, der bevarer status quo og saaledes sikrer Skønheden ved store Kyststrækninger for kommende Slægter.

Hvad angaar Byggelinien ud for Skovbryn, synes der at have været forskellige Opfattelser af Forslagets Mening. Naturfredningsforeningen har aabenbart været af den Opfattelse, at § 25, Stykke 2, indeholdt et faktisk Byggeforbud, men givet er det, at Ministeriet med Bestemmelsen har tilstræbt en Regulering af Bebyggelsen, en Byggekensur.

Den under Nr. 30 foreslaaede Ændring er af formel Karakter og bryder ikke selve Principet i Forslaget. Der indføres nu en Byggekensur, der udøves af Fredningsnævnet, en Censur, der vurderer Bygningens Skønhedsværdi i Forhold til det omgivende Landskab, og her vil formentlig Byggetætheden, Bygningens Udseende og Beliggenhed, derunder den tilstrækkelige Afstand fra Skovbrynet, o. s. v. komme til at spille en betydende Rolle. Det bliver muligt at hindre en skæmmende høj Bebyggelse, sammenklumplet Bebyggelse o. s. v.

Ændringsforslag Nr. 34 vil bl. a. med-